

Højere tilskud kan dog med vejnævnets tilslutning ydes en amtskommune til særlig kostbare vejarbejder, hvis gennemførelse er af overvejende interesse for samfundet som helhed, samt i øvrigt til by- og sognekommuner i ganske særlige tilfælde.“

Også denne bestemmelses formulering skyldes udvalget, idet der opnåedes enighed om dels at forhøje normalprocenten for almindeligt vejfondstilskud fra de foreslåede 80 til 85, dels at tilstræbe en klargøring af, at højere tilskud kan ydes til de amter, hvor det i hele samfundets interesse er nødvendigt at anlægge eller udbygge kostbare og moderne hovedfærdselsårer.

I paragraffens 2. stk. bestemmes, at *tilskud til beskæftigelsesarbejder* normalt kan udgøre fra 60 til 75 pct. alt efter deres færdselsmæssige betydning.

§ 9 giver ministeren for offentlige arbejder mulighed for at yde vejbestyrelsen i visse by- og forstadskommuner, i hvilke der foregår en *intensiv kørsel med omnibus*, et *særligt tilskud* svarende til $\frac{3}{4}$ af den vægtafgift, som for det sidst afsluttede finansår er indbetalt af de motorkøretøjer med påhængs- og sættevogne, som udelukkende har været benyttet til omnibuskørsel i fast rute inden for det pågældende område. Derimod er udgået den i det fremsatte lovforslag foreslåede tilføjelse, hvorefter en kommune kunne vælge at lade dette tilskud komme vedkommende trafikselskab til gode på betingelse af, at taksterne skulle fastsættes under hensyntagen til denne refusion.

Ad kapitel III. Midlertidige bestemmelser og overgangsbestemmelser (§§ 10-14).

§ 11 sikrer kommunerne en vis *minimumsrefusion* af vejudgifter afholdt i de senere år før lovens ikrafttræden. Det bestemmes tillige, at ingen kommune, uanset bestemmelserne i kap. I, i de første 3 finansår efter lovens ikrafttræden kan modtage et mindre refusionsbeløb end gennemsnittet af den kommunen i de sidste 3 år før lovens ikrafttræden udbetalte refusion.

§ 13 indeholder bestemmelser om overførelse af de nu eksisterende vejfondsmidler til den i § 7 omhandlede nye vejfond.